

GAZETA KORRESPONDENTA
WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 14. GRUDNIA ROKU 1798. w PIĄTEK,

EDYKT

**Zakazujący i Kary stanowiący na tajne związki powstające
nemu bezpieczeństwu szkodliwe.**

My FRYDERYK WILHELM z BOŻEJ ŁASKI KRÓL PRUSKI. Wiadomo czynimy. Liczne dowody wierności i przywiązania, których codziennie od miłych poddanych naszych doznajemy, Oycowskiemu sercu naszym czują radość przynosić, i utwierdzaia w nas nieustanne ufowanie, przykładania się do pomyślności stanu i poddanych naszych. Trochęliwie zachowanie tego tak łaszczyliwego i dobroczynnego bytu, trwałym i niezawalnym zamiarem naszym. Gdy przeto w teraźniejszych czasach za granicą państw naszych liczni, w kraju zaś dotąd pojedynczy, rozproszeni i bezsilni tylko znajdujący się zwodziciele, którzy albo sami obłąkani, albo w swych woliach zamiarach ow łaszczyliwy byt zniszczyć, podkopać, fałszywe i szkodliwe maxymy rozlać i rozszerzyć, i tym sposobem z powłóczym łaszczyliwością swym interesowanym i zbrodnictwem zamiarom ohać uczynić usiłują, do takowych zaś zamiarów każdy onym zdający się być dogodnym szodek, a mianowicie drogę tak nazywanych tajnych towarzystw i związków w podobno użyć zamysłaia; ztym w Oycowskiej intencji, nim złe wyniki, one w pierwiem zaraz naleniu przytłumić i zniszczyć, oraz niniejszym Edyktem naszym, miłych poddanych naszych od owych zwodzicieli zachować chcemy, którzy ogłażając utami cnotę, zbrodnią w sercu nożąc, łaszczyliwość obieciują, a skoro im się poda do tego sposobność, nieprzewidzianą niedołą na obłąkanych sprowadzają. Do tej przestrogi, którą każdy poczciwy i dobrze myślący pewnie usłucha, dołączamy z Oycowskiej troskliwości dla miłych poddanych naszych objaśnienie. Praw do tej okoliczności stoimy, i stanowiąmy furówecz sprawnie kary na tych, którzy w drodze tajnych związków, zwodzicielami na zgubę poddanych naszych być usiłują.

§. 1. W powłóczym prawie naszym krajowym już posta nowiliśmy, że wzytkim w Państwach naszych będące towarzystwa, obowiązane są domagać się na żądanie Zwierzchności z zamiaru swych schadzek, i że towarzystwa i związki cierpiące być nie mają, których cel i czynności są dobru powłóczymu przeciwe, lub spokojności, bezpieczeństwu i porządkowi szkodliwe być mogą. Teraz uznajemy potrzebę dokładniej postanowić, jakiego rodzaju towarzystwa czyli związki za zakazane poczytane być mają.

§. 2. Deklarujemy ztym za niedozwolone, i zakazujemy towarzystwa i związki.

I. Których zamiarem, główną lub oddzielną czynnością jest, nad żądaniem, lub dopełnić się mającemi odmiannymi Rząd, lub Administracyi stanu, albo nad sposobami, iakimiby takowe odmiannym ukutecznionem być mogły, albo nad środkami do wykonania tego zamiaru stosownymi, obrady w iakikolwiek bądź sposób składać.

II. Gdzie nieznanym zwierzchnikom, czyli to pod przysięgą, czyli przez użycie przysiężenie, czyli przez podanie ręki, ufnie, pismienne, albo iakikolwiek bądź inaczey postępowanie słubuje się.

III. Gdzie znajomym zwierzchnikom w jeden z wyraźnych dopiero sposobów, tak nieokreślone obieciują się postępowanie, że przytym niewyłączają wyraźnie wzytko, cokolwiek stanu Rządu lub Administracyi jego, albo też skład Religii w stanie urzędzonego tryczy się, albo też co szkodliwe skutki dla dobrych obywateli sprawić mogły.

IV. Których względem objawie mających się wspól członkom tajemnie milczenia żądają, albo takowe słubować każą.

V. Których zamiar swoy tajemnie kryją, albo tajemnicę udają, albo do doświada obawionego zamiaru, tajnych środków lub ukrytych mistycznych hieroglificznych formułarzow używają.

Jeżeli jedno z wyraźnych pod Numerami I. II. III. znamion zakazanych towarzystw i związków ukaże się, takowe związki we wzytkich Państwach naszych nie będą mogły być cierpiane. Toż samo na się także rozumieć o towarzystwach i związkach pod Nro IV. i V. wspomnianych, wszelako pod wyłączeniem w następującym §. zawartym.

§. 3. W Zakonie Masłonow, trzy tylko następujące główne Łoże: główna Łoża, pod trzema Globami świata; wielka Łoża Krajowa; Łoża Royal Fork, de l'amitie nazwana, tudzież postanowione przez oneż filialne Łoże dozwalaia się; i zawarte w powyższym §. pod Nro IV. i V. zakazy, do takowych Łoż ściągać się nie mają. Wszakże jednak te, podług przepisow w następujących §§. 9. aż do 13. obiętych, iak najsurowsz zachować się obowiązane będą.

§. 4. Wyjąwszy wyrażone w §. 3. 5. 6. Łoże, każda insza główna albo filialna Łoża, zakuonu Frammasonow za zakazaną poczytana, i pod żadnym pozorem cierpiana nie będzie.

§. 5. Każdy zamiar założenia zakazanych towarzystw i związków, równie iako i uczestnictwo do takowego już założonego towarzystwa i związku, nie muiey dalsze w nich zostawanie po ogłoszonym niniejszym zakazie, na osoby w publiczney funkcji, bądź wojskowej, czyli cywilney, lub w inzej iakiej służbie nałżej zostające, niechylną karsą ściągać. Prócz tego ci którzy zakazane towarzystwa zakładają, albo po niniejszym zakazie do dalszey jego eksystencyi przyzają się, na dziesięć-letnie feliunkowe lub cuchthausowe więzienie, iłotnie zaś współczłonki i uczestnicy, na łeść lat do fortecy lub domu poprawy ikazani będą.

W przypadku gdyby zakazane towarzystwo, zamiar iaki krajowi szkodliwy, zdradę kraju, wyłepkę przeciwko Majestatowi ukrywają, wtedy na fundatorow, promotorow, współczłonki i uczestnikow, postanowiona w prawie krajowym na wyłepki tego rodzaju kara śmierci, lub dożywotniego więzienia rozciągnięta być ma.

§. 6. Kto zakazane towarzystwo w domu, lub mieszkaniu swym umyślnie znosi, albo od takowych zlecenia przyjmuje, o których wie, że do liczby zakazanych należą, karze czterolatniego fortecznego lub cuchthausowego więzienia podpad-

nie, a jeżeli, iako wyżej namienio się, publiczną funkcją sprawując, takową utraci.

Ci nawet którzy w przypadkach wzyż wytechniętych okazy do szluznego domyślu mając, zwierzchności o tym niedo nieśli, w miarę okoliczności kary nie ujdą.

§. 7. Od kar niniejszą uława zagrożonych, wolni jednak będą ci, którzy zwierzchniemu miejscowemu urzędowi Policyi o zakazanych związkach uczynili doniesienie w czasie, gdzie tenże urząd o bytności jego żadney ieszcze wiadomości nie miał, albo do wyśledzenia winnych członkow przyłożyli się.

§. 8. Każdy do przystąpienia do zakazanego związku czyli towarzystwa namowiony, albo mając o takowej spoweczności doskonałą wiadomość, pod karą rocznego lub dwu-letniego, nawet w miarę okoliczności surowszego w fortecy lub domie poprawy więzienia, zwierzchniemu miejscowemu urzędowi Policyi bez zwłoki ułanie lub na piśmie o tym doniesienie uczynić powinien.

§. 9. Wzytkim współczłonkom Łoż gównych i filialnych w §. 3. 5. 6. wytechniętych, nadewzdytko nieodbyto powłecznie otrzeżony obowiązek poddałstwu na nowo zaleca się, o każdym zamiarze przez współczłonka lub zwierzchnika zakonu, lub przez kogokolwiek bądź inleżo przeciw niniejszemu Edykrowi wykroczenia powzięty, natychmiast miejscowy urząd Policyi uwiadomić.

§. 10. Przełożeni wyrażonych w §. 3. 5. 6. trzech głównych Łoż, winni są corocznie Nam Królowi, Liść wzytkich onym podległych, w inleższych miastach rezydencyalnych i inszych w ogóle Państw Naszych założonych Łoż filialnych, wraz z specyfikacją współczłonkow, z wyrażeniem ich imion, stanu i wieku podawać, za opuszczeniem tego obowiązku, karze pieniężney 200 Talarow podpadną; umyślnie zaś uchybienie, utratę Protekcyi Nałżej i konsensu za sobą pociągnie.

§. 11. Wszakże wspomnianym dozwolonym Łożom Masłonikim wolno być nie ma, kogokolwiek bądź przed ukonczonym 25. rokiem wieku tego, za współczłonka przyjąć, i każda Łoża przeciw temu zakazowi czuująca, za pierwszym wykroczeniem, prócz obowiązku wyłączenia takowego współczłonka, karę pieniężną 100 Talarow zapłaci, za powtornym zaś przestąpieniem lub nieposłuszeństwem, Protekcyą i konsens utraci.

§. 12. Każda Łoża obowiązana jest urzędowi Policyi miejsce zgromadzenia swego wskazać, i pod utratą konsensu współczłonkom swym dozwalać niepowinna, w inym nad wskazanym miejscu, do czynności Masłonikich zgromadzać się; a przeto współczłonki zakonu do inzego przez wskazanego miejsca schadzać się, uwolnieniem siebie od obiętych w Numerach IV. i V. zakazow, załconić się nie będą mogli, owleż w przypadku wykroczenia oftrością Prawa ściągni będą.

§. 13. Każda główna Łoża, współczłonkow swych przeciw powłęczym uławom wykarczających, natychmiast wyłaczyć, i imiona ich zwierzchniemu urzędowi Policyi podać, niemniej także na filialne swe Łoże naysurowszą baczność mieć, i skoro w jedney z filialnych Łoż wyłepkę iaki, odkryje, Konfitycya oneż nadaną odebrać, i o ukutecznieniu tego zwierzchniemu urzędowi Policyi doniesić powinna. Jeżeliby jedney z trzech głównych Łoż dowiedziono było, że Przełożeni iey tej przestrogi nie dopełnili, wtedy Protekcyą nałżę i konsens utraci.

Takozż wzmiankowane trzy główne Łoże, obowiązane są wzajemną mić na siebie baczność, ażeby niniejszym Przeplow iak naydokładniej stało się zadołc. Przez ściśle dopełnienie niniejszych uław, zabieży się wzytkim, bezpieczeństwu stanu i poddanym Naszym szkodzić mogącym złym skutkom, i wszędzie iak dotąd spokojność i porządek zachowane będą. Rozkazujemy ztym, ażeby ten Nałż Edykt, przez druk do publiczney wiadomości był podany, i każdy poddany Nałż, niemniej wzytki w Państwach Naszych mieszkaiaćy Cudzoziemcy, ściśle podług niego zachowali się; czego wzytkie wyższe i niższe Państwa Naszych Magistratury, Sady, Filkalowie i insi urzędnicy, iak naybardziej przelirzagać powinni.

Oryginał Ręką Nałżę podpisałismy, i Krolewską Pieczęcią stwierdzić rozkazalismy. — Dan w Berlinie dnia 20. Października Tyfście Siemset Dziewięćset Ojnego Roku.

(L.S.) FRYDERYK WILHELM.
SCHULENBURG. GOLDBECK. HAUGWITZ.

z Londynu dnia 27. Listopada,

PARLAMENT.

Na sefisy wczorajszey P. Tierney w izbie niższej oświadczył: iż za 8. dni poda projekt wielkiej wagi dla Anglij, to jest: iż ministrow obowiązkim będzie, odciągnąć Króla od wszelkiego traktatu z obcym mocarstwem, przez któryby negocjacye pokoju między Anglią i Rzplą Francuską wtrzymane być mogły, jeżeli te zgodne byłyby z honorem i godnością państwa Brytanijskiego. — Pitt życzył sobie aby dzień inny temu projektowi był wyznaczony, gdyż w tym czasie interesami skarbowemi jest zajęty. — Parlament wotował potem na potrzeby służby roku 1799. na utrzymanie 120,000. maytkow, rachując w to 20. tyłecy wojska morskiego, to jest: 2,886,000. ł. s. na żołd, a 2,964,000. na żywność w naturze; prócz tego 4,650,000. na ekwipowanie floty, a 390. tyłecy na artylleryą marynarską. Ogółem 10,890,000. funtow sterl. (zł: pol: 435,600,000.). Gdy Baronet Sinclair

przełożył, iż utrzymywanie tak wielkiej liczby maytkow, byłoby prawdziwym marnotrawstwem w czasie gdy marynarka nieprzyjacielka była zniszczoną. Pitt powłiał przeciw niemu utrzymując, iż nie w tym momencie należy myśleć o umniejszeniu sił naszych morskich, gdy mamy nadzieie ukutecznić oswobowienie całej Europy, i przymusić nieprzyjaciela do podania warunkow pokoju zgodniejszych z honorem, bezpieczeństwem, i godnością nie tylko W. Brytanij, ale też innych mocarstw. Mamyż (zawolał) opuścić śródziemne morze, i odstąpić pokrzykow które zwycięstwo Nilu naszej żegludze i naszemu handlowi podać? Czyliż powinniśmy ofiudzić gorliwość Porty, zwolnić odwagę Króla Neapolitańskiego, którego niebezpieczeństwo korony i życia pobudziło do przedsięwzięcia nadzwyczajnych usiłowań? Zaczawłszy od Calais aż do Gibraltaru, Porty nasze więz łańcuchy floty nieprzyjacielskich w portach. Czyliż Baronet chce ie z tego więzienia uwolnić, i wystawić na niebezpieczeństwo kupieckie konwoie przynoszące nam co miełąc daninę z obydwóch światow, i otworzyć nieprzyjaciolom drogę do Indow lub do Irlandy? Żalście żaden z członkow prócz P. Baronet nie sprzeciwia się utrzymywaniu 120,000. maytkow.

Aresztowano tu P. Mazzinghi inspektora w departamencie zagranicznym, oskarżonego o zdradę kraju, o związki z Dyrektoryatem Francuskim, i o wpuszczanie lub wypuszczanie z kraju emigrantow według upodobania swego. — Admiral Nelson mający teraz 45. lat, odbiera pensyi roczney 3000. funtow, tyłec miał sobie przeznaczonych po utracie ręki swoiey. — Pod d. 11. Lipca Ludwik XVIII. pisał list do Pana Clery dawnego kamerdynera Ludwika XVI. który wydał dziennik więzienia króla w Temple, dziękując mu za przyłanie tey książki, z przyłączeniem orderu S. Ludwika. W liście tym wyraża: Ludwik XIV. przeznaczył ten order dla waleczności. Niemogł przeżyć lofu swoich potomkow. Tym czasem kochany Clery okazał w Temple nie mniej odwagi, iak ow rycerz, który na polu sławy walczył ze śmiercią. Xiążę d'Harcourt minister sprawujących interesów Ludwika XVIII. oznaymł królowi zamęczenie córki Ludwika XVI. z xięciem d'Angoulême synem hrabiego d'Artois. — Przybyłe z Neapolu depesze, daia nadzieie bliskiego wypowiedzenia wojny przez króla Rzeczypospolitey Francuskiej. poczym wojska Neapolitańska prosto marsz swoy do Rzymu obroca — Kapitan Hopedonioł, iż statek pocztowy wyprawiony z Tulonu, wiozący na sobie G. Camin i adjutanta G. Buonaparte Vallette z depeszami Dyrektoryatu Wykonaw: po długim przez nasze okręty ściągni, zawiązał na pialkach. Camine i Vallette schronili się na brzeg z depeszami, lecz natychmiast zostali przez Arabow zamordowanemi; komendora Garbon i 7. lub 8. innych ludzi ekwipazowych do naga obdartych, zabrali maytkowie Angielscy. Tenże kapitan Hope zabrał blisko Damioty 8. statkow wiozących z wysp Greckich dla armii Francuzkiej żywności i wino. — Doniesienia z Ameryki wyłstawia okropny obraz zniszczenia iakie tam sprawnie żółta gorączka. Filadelfia i Nowy York są prawie zupełnie spustoszone; około 20 tyłecy mieszkanicow wyszło z tego miasta, a codziennie przeszło 100. osob umiera, i wшыscy prawie lekarze stali się ofiarą tey okropney klęki. — Za doniesieniem ministra Pitt dyrektorom banku, iż w przyszłym poniedziałku rozpocznie negocjacyą pożyczki, na wydatki przyszłego roku, natychmiast procent papierow został zmniejszony na 1. od sta. — Fregata Indefatigable przybyła do Falmuth z dwiema zdobyczami; kapitan iey znalazł przy Brze konwoy Francuskich żeglarzow nadbrzeżnych, a w samym porcie spofitrzęł 14. okrętow wojennych.

gotowych do wypłynięcia. — *Pitt* oświadczył deputacyi rafinerom cukru, iż na wszystkie kłady cukru do nałoz. — Słychać, iż znaczne korpus kawalerii *Angielskiej* do *Belgii* ma być posłane. — Część milicyi *Angielskiej* ma powrócić z *Irlandyi* do *Anglii*. — *Admirał Francuski Sercey* pomnożył teraz eskadrę fłoią w *Indiach Wschodnich* do 9. wojennych okrętów. Nie wiadomo jednak, czy on takowe wzmocnienia z *Francyi*, czy z zabranych okrętów *angielskich* pozyskał. Widziano go często przy cieśninie ziemnej *Columbo*. — *Tutejsze* pisma głosz, iż *exdyrektor Francuski Carnot* zatrudnia się teraz historią dyrektoryatu, w czasie kiedy był jego członkiem. — *Sławny Tone* umarł na d. 12. w więzieniu z inflamacyi w płucach, która się mu wdała po przetrzęciu łyżi. Ciało jego złożone zostało w grobie nieszczęśliwego b. ta jego. Przed zgonem zrobił jeszcze mały testament. Pozostały majątek jego składał się z 30 funtów, które zapisał swoim rodzicom i nieszczęśliwej swej żonie. Izpadł i mundur oycu swemu, a pierścien z włosami *Generała Hoche*, *Panu Emmet*. Dwór ma w zamysle uczynić wyładowanie pewnej części *Lewantu*, w tym to celu wielu officerów *angielskich* przejdzie w służbę *Turecką*.

z *Paryża* dnia 23. *Listopada*.

Ob. *Sicard* Kapitan jednego z naszych przewozowych statków, wyjechał z *Alexandrii* dnia 11. *Października*, a przybył do *Neapolu* d. 7. *Listopada*. Donosi, iż armia *Rzpltey* w *Egipcie*, w najlepszym znajdował: się stanie, iż ma obfitość żywności, iż najsłodsza między *Francuzami* *Egipcyanami* panuje zgoda, iż wyszły w jednakowym zawleku *Generale Buonaparte* zostają zapale, i że już nawet nie ma żadnej o *Mammelukach* wzmiarki. — Nie wiadomo jeszcze w *Egipcie* o wypowiedzeniu wojny przez *Portę Ottomańską*. Dnia 4. 5. i 6. tegoż miesiąca trzech *Bejów* między którymi *Bey Alexandrety* przybyli na podanie się wojskom *Francuskim*. — Lift w tym momencie z *Neapolu* pod d. 8. *Listopada* odebrany, zawiera następujące wiadomości: „*Garnizon Francuski* miał *Malty* uczynił mocną wycieczkę dnia 6. *Października*; zrabował 14 tuki obłążców i ich wojska posiłkowe. Pomiędzy jeńcami zaprowadzonymi do miasta, znajdowało się kilku officerów *Neapolitańskich*. Od czasu tego zdarzenia *Nelson* pokazał się przed wyspą i wezwał garnizon do poddania się. *General Vaubois* za pierwszym wezwaniem odpowiedział, iż zapewne *Anglicy* wiedzieć muszą, iż ci którzy wzywają do poddania się, są *Francuzami*. Powtórnie posłano do niego z tą propozycją okręt z banderą białą *Portugalski* od 74. armat. Oświadczył on mu, iż jeżeli jeszcze raz wysła ku niemu okręt takiej wielkości pod nazwiskiem armistycyjnemu, na ów czas każe do niego rozpalonemi kulami strzelać. Co się zaś tyczy wezwania, na to odpowiada, iż ma podofitkiem żywności, prochu i kul. Pod protekcją zaś onych waleczni ludzie nie zwykli się poddawać. — Wyspa *Gozzo* blisko *Malty* nie ma tych samych do obrony sposobów, z tej przyczyny 113. ludzi składających flabę ich załogę, przymuszani byli kapitulować z *Admiralem Angielskim*. Wyszli jednak z honorami wojskowymi, i otrzymali wolność powrotu do *Francyi*. Banderą *Neapolitańską* natychmiast była na twierdzy wyspy *Gozzo* zatknęta. — *Admirał Nelson* powrócił do *Neapolu* d. 5. *Listopada* z dwoma swoimi okrętami, na których znajdowało się 113. *Francuzów* zabranych w *Gozzo*. Za nim przybyło około 4. okrętów *Portugalskich* powracających w dosyć złym stanie z swego krążenia przed *Malta*, a w *Neapolu* znaleźli to wzięty, co im tylko było potrzebnym. — *General Cesarli Mack* wyjechał do armii *Neapolitańskiej*. Co moment spodziewamy się wiadomości o wkroczeniu wojsk *Sycylijskich* do kraju *Rzymskiego*. Wszelako oczekiwano na powrót kuryera z *Wiednia*, którego tam po ostatnie rozkazy wysłano. *Król Neapolitański* wziął w rekwiizycją wszystkie konie w państwie swoim. D. 15. *Bramaire* (5. *Listopada*) *generalny konsul w Neapolu* wywieził przed oknami swemi znaki *Rzplty*. Widok ten sprawił szemranie pomiędzy ludem: *Rzucano* kamieniami i potluczono okna w domu konsulowskim. *Posel Rzpltey Lacombe St Michel* niechając przestąpić danych sobie od rządu instrukcyi, zapisał tylko dyaryusz całej tej czynności i *Margrabiemu de Gallo* kopią onego przelał. — *Kapitan Collo* donosi z *Oirante*: „*Wyspa Gozzo* przy *Malcie* poddała się *Anglikom*. Znajdowało się na niej 100 tylko

Francuzów dowodzonych od jednego podpułkownika. Byli oni od 4000. ludzi w iednym okręgu opasani, gdzie się przez dwa miesiące bez żadnych środków obrony utrzymywali. — W tych dniach wyjechał do *Rastad* *Wiednia* nowy agent *Dyrektoryatu*, w celu przyspieszenia pokoju na ślaim lądzie. Mówią iż to jest *Obywatel Botout* naysaufiszy przyjaciel *Dyrektora Barras*. — *Wczoraj* słychać było, iż *posel Neapolitański* żądał paszportów w celu powrotu do *Neapolu*. Inni twierdzą, iż je już nawet otrzymał, żadney jednak w tej mierze nie ma pewności. Z drugiej strony zapewniają, iż *Dyrektoryat* wysłał kuryera do *Rzymu* z naganą deklaracyi wojenney, którą konsulowie tamtejsi złożyli w ręku kommissarzów *Francuskich* w *Rzymie*. — *General Brune* ciągle bawi w *Paryżu*. Fałszem jest iakoby wyszedł z czynności, i wkrótce znowu użytym zostanie. — Rownie jest nieprawdą, iakoby *Ob. Lombard* nadzwyczajny *posel* przy *Rzpltey Batawskiej* odwołanym został. — *Tutejsi pensyonarze* obojczy płci przed założeniem szkół, muszą wpiertw odbyć examen przed sędzią edukacyi publiczney, dla dowodzenia swoiey moralności i uczuciow obywatelskich. — *Astronom Lalande* podał do wiadomości. Iż książę de *Gotha* wielki miłośnik nauk darował mu książkę niemiecką pod tytułem: *Kalendarz kościelny przez P. Goldwurm w Frankfurcie 1570* w której znajduje się figura upadającego topora, podobna do gilotyny *Francuskiej*; dowód okazujący iż wynalazek ten nie jest zupełnie nowy. — *Minister interesów zagranicznych Ob. Talleyrand* rozelał listy okolne do nalnych zagranicznych agentów dyplomatycznych i konsularnych, w których uspokaja troskliwość względem biletów kassy d'Escomptes. Bilety tey (mówi) cyrkulują teraz iak gotowizna, i z całego tego wypadku nie pozostało tylko politowanie nad fałszywie rozsyłanym postrachem. — Rada 500. odprawiała niedawno tajną sefssyą względem położenia zachodnich departamentów w których się zaburzenia okazują. — W Radzie 500 wniesiono także aby konserwatorium *Muzyki w Paryżu* z 118. osob one składających, do 38 zmniejszone zostało. W całym kraju proz *Paryża*, ma być także 12. szkół założonych, z których każda z 18 profesorów składać się powinna, dla uczenia tego to podnolającego umyłu i szlachetnego kunsztu, który tyle przyług *Rzpltey* zrzadził. Liczba uczniów obojczy płci w konserwatorium *Paryżkim* nie ma przechodzić liczby 350 osob. — Słychać iakoby *Dyrektoryat* posłał naszemu kommissarzowi w *Anglii* *Ob. Niou* instrukcyę względem otworzenia nowych propozycyów do pokoju. Z *Calais* znowu komunikacya została otworzona. — Od armii *G. Buonaparte* przybył do *Dyrektoryatu* jeden officer, którego jednak depeze nie są wiadome. — *Exminister Truguet* z sekretarzem swoim wyjechali do *Hollandyi*. — Rada starłych odrzuciła rezolucyą rady 500. względem podatku na papier, gdyż ten wielkąby szkodę zadał handlowi książkowemu. — Umieszczony niedawno lift iednego syna do oycy z *Egiptu*, był od syna dyrektora *Merlin* pisany. *Julien* kommissarz rowniez przyłał lift swoy do tego dyrektora. — Jeżeli znowu do wojny przyjdzie na owczas armia nasza we *Włoszech* 150.000. ludzi wynosić będzie. Jedno korpus od 100.000. stać ma na granicy *Tyrolskiej*, drugie od 50.000. w krajach *Rzymskich*. — Pomiędzy naysławniejszymi zdobyczami ogłoszonymi przez ministra morskiego znajdują się okręty *Duńskie*, *Roffijskie*, i *Niemieckie*. Rozchodzi się tu wiadomość, iakoby *Baszowie* w bliższej *Albanii* mieli wypowiedzieć posłuszeństwo *Sultanowi*, iż wojska swoje na kształt *Francuski* urządzają etc. Czekamy potwierdzenia. — *Minister François de Neufchateau* zatrudnia się mocno podźwignieniem edukacyi publiczney we *Francyi*. Utworzona w tym celu przez niego Rada składa się z wielu uczonych wielce zaśluzonych. Za jego staraniem edukacya publiczna jest teraz dziennym porządkiem w cieie prawodawczym. Plan kommissyi do tego wyznaczony jest we wszystkim dobry, i może być łatwo wykonany. Szkoły pierwiastkowe dla pierwszych początków nauk. Wyższe szkoły pierwiastkowe dla nadania potrzebnych wiadomości rzemieślnikowi, kupcowi, fabrykantowi etc. Szkoły centralne dla wszystkich klas nauk, i *Licea* dla wszystkich odnogow wiadomości ludzkich. Wprowadzenie tych ostatnich ustaw jest z planu ministra *François* i niektórych reprezentantów.

Dyrektoryat Wyk. w poselstwie swoim pod d. 17. *Listop.* wezwał prawodawców, ażeby zwrócili uwagę na prywatne towarzystwa publiczney pożyczki, które od dwóch lat pomnożyły się niezmiernym sposobem w różnych częściach *Rzpltey*, a mianowicie w *Paryżu*. Tamto dla uniknienia kontrybucyów chronią się te ogromne majątki, owoce przekupstwa lichwy i zdzierstwa, dla powiększenia się jeszcze na ruinach nieszczęśliwych, którzy się do nich uciekać muszą, rowniez zwabione pęnącą niegodziwego zylku, tam się teraz zwracają te fundusze, które w innych czasach zasilały rolnictwo, i służyły na wsparcie kunsztów, polepszenie handlu, zachęcenie przemysłu. Podług raportów kancelaryi centralney, znajduje się w samym *Paryżu* 65. domów publiczney pożyczki. Liczba ich codziennie się pomnaża bez sposobu wstrzymania, ani postanowienia dosyć dzielnego dozoru na odkrycie kradzionych sprzętów, które tam zanoszą na zaław. — *Dyrektoryat Wyk.* na przełożenie *Ministra interesów wewnętrznych*, proponuje: 1.) Zakazanie wszystkich towarzystw prywatnych pożyczek na zaław. — Nałożenie podatku nie zapobiegłoby złym skutkom z tych alfoccacyi wynikającym, gdyż dla nadgrzania sobie opłaty, pomnażałyby procent od pożyczonych pieniędzy, i wprawilyby w smutniejszy jeszcze stan biednych, którzy się do nich udawać muszą. 2) Postanowić w każdym Departamencie publiczną kassę pożyczki, która z względu administracyi generalney, stałaby się częścią administracyi centralney.

Ob. *Roederer* zpowodu opisanego w *Dzienniku Paryżkim* maszyny przez siebie wynalezioney, powraca *Niemcom* załczyt z wynalazku *Gilotyny*. Korzystam z tej pory (wyraża) ażeby przełożyć prawodawcom i pisarzom, iżby to było skazą języka, nazywać miecz prawa innym iak tym imieniem; iż jeżeli to nie było krzywdą dla obywatela, nazywać jego imieniem takie narzędzie, byłoby to przynajmniej zasmucać jego serce, łącząc wyobrażenie osoby z wyobrażeniem katuszy; przydałmy nakoniec, iż nie można było niedorzecznie użyć imienia nad to, którym pisarze i rewolucyni klubisci oznaczyli narzędzie bardziej ich zemście niż sprawiedliwości służące. *Guilottin* nie jest wcale wynalazcą jego, ale ieden *Niemiec* nazwiskiem *Smith* orgarmistrz. On najpierwszy zrobił model tego narzędzia, i oddał go *Ob. Louis* sekretarzowi akademii chirurgii, który podał go Departamentowi, gdy w roku 1792. miano tracić naysławniejszego zabójcę skazanego podług nowego prawa 1791. *Smith* w obecności wielu chirurgów i anatomistów w *Hotel-Dieu* czynił doświadczenia tey maszyny najprzód na baranach, potem na trupach; *Smith* nakoniec starał się i otrzymał od *Claviera* na siebie samego pozwolenie dostarczania maszyn tego rodzaju, które miały być używane po departamentach, i kazał je sobie płacić po 35. ludiorów. *Guilottin* całe do tego nienależał, i nie miał innego pożytku z tey maszyny, która orgarmistrzowi wiele przyniosła pieniędzy, iak tylko zmartwienie z nazwania tey swoim imieniem, a ludzie rozumni mają nieukontentowanie widzieć dodane do swego języka słowo, nie słosowne rzecz, którą wyraża.

Święto otworzenia kanału *Nilu* które teraz wspólnie przez *Francuzów* odbywane zostało, od naysławniejszych pilarzów podróży w następującym sposobie jest wytafione. Kiedy woda *Nilu* wznieśli się do nawiększej swoiey wyłokości, na ow czas wydane jest do ludu proklamacya. Dzień tey proklamacyi jest dniem radości i świętem dla wszystkich *Egipcyanów*. Balza z całą swoią okazują swiątą udaie się do *Foradt*, gdzie kanał przez *Kair* płynący początek swoy bierze. Siada tam pod wspólnym baldachimem, *Bejowie* zaś z muzyką i *Mammelukami* otaczają go. Cały lud milczy aż do tey chwili w której Balza znak daie, poczym niezmierny okrzyk radości przebiega powietrze, a odgłos trąb i kotłow ze wszystkich stron się rozlega. Na ow czas grobla jest przelamana i woda nie mając żadney przeszkody spokojnie płynie do *Kaira*. Balza rzuca w rzekę monetę złotą i srebrną, która zaraz od biegłych nurków wydobytą bywa. Mieszkańcy zdają się być upoieni radością, iedni drugim szczęścia winszują, i przez cały dzień odwiedzają się nawzajem. *Tanecznicze* utrzymują patrzących w żądzach lubieżnych, wszystko oddycha radością, i ubodzy nawet są uczelnikami teyuroczności. Te powłeczne unie-

lenia dziwić nie powinny, gdy los całego kraju zawisł od tego zalanania Nilu, i kiedy to jest należyte, na ow czas żniwa przechodzą nadzieje ludzkie, i wszystko wystawia obraz obfitości. Wieczor podaje widowisko jeszcze przyjemniejsze. Wszystkie wielkie place miasta są pod wodą, a familie zbierają się w batrach bogato przyozdobionych, ulice i meczety są oświecone, a tyłce innych batow, których maszty lampami są okryte, rzucają dostateczne na około światło.

Podług opisu *Volneja*, rzemiosła i kunsztu w stanie jeszcze dzieciństwa w Egipcie zstają. Roboty slusarskie i stolarskie bardzo są proste, a strzelba i różne metalowe sprzęty z zagranicy tam dowożone bywają. Proch w kraju jest robiony, lecz bardzo złego gatunku. Kair zda się od natury do punktu środkowego handlu przeznaczony, z takowego to punktu wszystkie odnogi handlu rozciągają się przez morze czerwone do Arabii i Indii, przez Nil do Abissynii i wewnątrz Afryki przez morze śródziemne do Europy i Turzecch. — Prowincja Syria płaciła W. Sultanowi co rok 2345. kies. czyli 2,931,250. liwrow, prochy innych pobocznych dochodów. Woylko Baszy wyniosło tylko 5700. ludzi, w przypadku jednak potrzeby, Basza zbierał ze wszystkich zakątków nikczemną drużynę, stąd opanowanie Syrii łatwiejsze jest daleko od Egiptu. Syria otwarta jest na stałym lądzie naprzeciw Diabekr, równie otwarta na morzu śródziemnym przy wszystkich brzegach. Będąc zaś gorzylszym od Egiptu krajem, łatwiej jest utrzymać się przy iey zdobyciu.

Dnia 27. Listopada.

Przyjaciel Praw wydał na publiczność szczegóły zeznania się Gen: Buonaparte z wielu *Muhametami* i *Imanami* w środku wielkiej Piramidy Egipskiej zwanej Piramidą *Cheops*. Początek tego pisma jest następujący: Dnia dziesiątego 5. Termidora Roku 6. Rzpłety *Francuskiej* iednej i nierozdzielnej, poglug ery *Tureckiej* 28. Miesiąca *Muharem* roku Hegiry 1213, (23. Lipca) Generał kommanderujący w towarzystwie wielu oficerów wyższego szczebla i Członków Instytutu narodowego, udał się do wielkiej Piramidy nazwanej *Cheops*, w środku której oczekiwało na niego wielu *Muftyh* i *Imanów* dla pokazania mu wewnętrznej tego gmachu budowy. O godzinie 9. z rana Generał kommanderujący przybył tam z swoją świtą przez góry *Gizeh*. Obeyrzawszy niżej piramidy, zstąpił na ścieżkę, którą nad piramidą *Cheops*, której Członki Instytutu zmierzali natychmiast prostopadłą wysokość, ta na w sobie około 155. metrów blisko 465. stop, co przechodzi więcej niż połowę najsilniejszą w Europie wystawioną pamiatki. Generał kommanderujący z swoją świtą wszedłszy do środka kolumny, znalazł tam najprzód kanał na sto stop długi na trzy szeroki, który byłby swoim spadkiem poprowadził ich ku fałom flużycy za grob *Faraonowi* który ten gmach wybudował, drugi kanał wznoszący się ku wierchołkowi Piramidy, zaprowadził ich na dwie płaszczyzny, a zwaną na galerią sklepioną około 118. stop długości małą, stykającą się z przylonkiem grobowym. Jest to sala sklepiąta około 18. stop długi, 15. szeroka, gdzie widać miejsce momij mniemanej zony *Faraona*. Widać w tej sali ślady gwałtownego burzania wykonanego na rozkaz iednego Kalify *Arabickiego*, spodziewającego się tam znaleźć skarby. Podobnej chciwości skutki dała się podziwiać w drugiej sali na sto stop wyższej, gdzie się miało znajdować ciało *Faraona*. Niewiadomo co tam łupieżcy *Arabowie* znaleźli. Generał kommander: widział tam tylko łupieżnie z granitu około 8. stop długi, 4. szeroki, która zapewne zamykała w sobie momię *Faraona*. Uładłszy zatem na łzuce granitu, i posadziwszy około siebie *Muftyh* i *Imanów* *Suleimana*, *Ibrahima* i *Muhameda*, i w obecności swojej świty, miał z nimi następującą rozmowę: *Buonaparte* — „Bog jest wielki i cudowne są dzieła jego. Otoż to wielkie dzieło ręki ludzkiej! Jaki był cel tego, który tę Piramidę wystawić kazał. — *Suleiman*: Był to ieden możny Król *Egipski*, którego imię miało być *Cheope*. Chciał przeskodzić aby świętokradcy nienaruszyli spoczynku jego popiołów. *Buonaparte*: Wielki *Cyrus* kazał się pod gołym niebem pogrzebać, ażeby ciało jego wrocilo się żywiołom. Czy rozumiesz, że nielepiej uczynił? — *Suleiman* (zniżywszy głowę) Chwała Bogu, któremu wszelka chwała należy. — B. Część dla Allah! któryż to kalifa kazał otworzyć tę piramidę, i miał za zmarłych popioły? — *Muhamet*: Mówią, iż rzadca wiernych *Mahmud*, który przed kilku wiekami w *Bagdad* panował, Innemu utrzymując, iż to był sławny *Haroun-al-Rachid* (niech spoczywa w pokoju) który mniemał znaleźć tu skarby, lecz za wejściem na jego rozkaz do tej sali, iak podanie utrzymuje, miało tam tylko znaleźć momię, a na murze następujący w złotych literach napis: *Bezbożny popełni nieprawość bez pożytku, lecz nie bez zgryzot.* — B. Chleb przez złośliwych wydarły, napelnia ich ułta piałkiem (chyląc się). — M. Są to słowa mądrości. B. Niech Allah będzie pochwalony. Nie masz Boga tylko Bog. *Mahomet* jest jego Prorok, a ja jestem iednym z jego przyjaciół. — S. Pokłon pokoiu dla polłanica Bolkiego, pokłon i tobie niezwyčajony wodzu ulubionemu od *Mahometa*. — B. *Mufty*, dziękuję ci. Bolk Koran jest rolkoszą mego umyłu, i zatrudnia oczy moje. Kocham Proroka, i wkrótce spodziewam się iść do świętego miasta, na uczczenie jego grobu. Ale moje

ześlanie jest, ażeby wprzód wygubił *Mammelukow.* — *Ibrahim*. Niech aniołowie zwycięstwa zmiatają prochy z twojej drogi, niech cie łwemi okrywają łkrzydłami. *Mammeluk* zaśluzyl na śmierć. — B. Był on uderzony i oddany czarnym aniołom *Moukir* i *Quarkir*. Bog od którego wszystko zależy, rozkazał, ażeby panowanie jego było zniszczone. — *Suliman*: rozciągnął swoją drapiezną rękę na grunta, żniwa, konie *Egipskie*. — B. I na naysiękniejsze niewolnice. Błogosławiony *Mufty*, Allah ułuszył jego rękę. Jeżeli *Egipt* jest jego dzierżawą, niech pokaże kontrakt, który mu Bog nadał, ale Bog jest sprawiedliwy i miłofierny dla ludu. — *Ibrahim*: O naysiękniejszy z pomiędzy dzieci *Issa* (*Jezusa Chrystusa*) Allah rozkazał aniołowi niszczycielowi, ażeby ci towarzyszył na oswobodzenie Ziemi *Egipskiej*.

Rozchodzą się tu znówu lify z *Egiptu* pod d. 20 Paździ: wyczytujemy z nich, iż *Buonaparte* kazał sobie zrobić piękną suknię *d'Egipienne*, w której się bardzo podobał mieszkancom, tak, iż go teraz *Ali Buonaparte* nazywają. Wkłada ją jednak tylko na wielkie uroczystości *Wschodnie* tudzież *Francuskie*, lub *Koptow* *Chrześcian*.

Dyrektoriat Wykonawczy wydał następujący wyrok sfolowny do rocznicy 21. Stycznia: „Dyrekt: Wyk: zważywszy, iż epoka śmierci Króla, jest także epoką nienawiści dla władzy królewskiej, dla anarchii, oraz przywiązania do konfliktu 3. roku, i że pożyteczną jest rzeczą przypomnieć administratorom Rzpłety, iż ten obrządek odprawiać się powinien przy prostych i wspaniałych ceremoniach, stanowi: Art. I. Sfolownie do Praw 18. *Floreal* r. 2. i 22. *Nivos* r. 4. rocznica śmierci ostatniego Króla *Francuskiego* odprawiać się będzie 2. *Pluvios* (21. Stycznia) w całej Rzpłety. — II. Tegoż dnia z rana władze polłanowione i urzędnicy publiczni, zeydą się do iednego z kościołów przeznaczonych dla zgromadzeń dekadowych. Prezydent administracyi będzie przodkował temu zgromadzeniu. — III. Po przepiewaniu hymnu do Ojczyzny, Prezydent będzie miał mowę, po której wykona przylęgie prawem 24. *Nivos* r. 5. polłanowioną w słowach: *Przysięgam nienawiść władzy Królewskiej i Anarchii, przysięgam przywiązanie i wierność Rzpłety i konfliktu 3. roku.* — VI. Przytomni urzędnicy uczynią też łame śluby powtarzając głośnie: *Przysięgam*. Podpiszą potem tę przylęgie. V. Ceremonia zakończy się przez przekłętco na krzywoprzysięzcow, i przez wezwanie naysiękniejszej łlności za pomysłnością Rzpłety. Profesorowie szkół Centralnych każdego Departamentu mają ułożyć tak to wezwanie Naysiękniejszej łlności, iako i złorzeczenie zdraycom. Nim iednak te pieśni będą śpiewane mają wprzód być okazane Administracyi Centralnej. VI. Administracye zatrudnią się ceremonią zaszczepienia drzew wolności. VII. Włzyfcy woiownicy ładowi i morscy, ponowią tegoż dnia powyzszą przylęgie. Kommandanci flarąć się będą ażeby ta uroczystość była iak naysiękniejszą. VIII. W miastach gdzie się znajdują teatry, Rządy ich zaproszeni będą ażeby w tym dniu dali reprezentacye sztuk republikańskich, iako *Wilhelm Tel*, *Kaius Grachus*, *Epicharis* etc. IX. Minister interesów wewnętrznych poda Dyrektoriatowi plan Ceremonii zachować się mających w *Paryżu* przy ponowieniu republikańskiej przylęgi. X. Kommissarze władzy Wykon: w 15. dniach po zakończonych uroczystościach, przesyłają ich opisanie.

(podp.) TREILHARD Prezydent. LAGARDE sekret: gen: z *Bruzell* dnia 27. Listopada.

Armia Angielska. — *Rapport* urzędowy pod d. 7. Listop: Insurgenci którzy się schronili do *Campine*, zostali zupełnie pobici. Znaczny oddział woyłk ruszywszy z *Hollandyi*, postępowal ku *Gheel*, *Mool* i *Meerhout*, tym czasem inna kolumna wyszedszy z *Antwerpii*, uładła się ku teyże stronie. Te dwie kolumny uderzyły na buntowników z zapalczywością, i okropną w nich rzeź sprawiły; Pole na dwie mile rozległe okryte było trupami, prócz wielkiej liczby rannych i ieniców, między którymi jest 60. z *Tiffenderlo*, i dwóch znaczniejszych dowódców, z których ieden *Corbeels* Księgarz z *Turnhout*. Napadnięci byli z taką gwałtownością, iż odstąpili wszystkich swoich żywności, bagażów i amunicyi, składających się z 4ch wozów naładowanych makiem, 4ch sucharami, 8. beczek w kazdey po 240. funtów prochu, 800. karabinów i niezmiernie liczby innych rynsztunków. Na czele kazdey kolumny, znajdowała się wielka liczba Duchownych niosących krzyże w rękach.

Dnia 25. i 26. nasze woyłka z iak naysiękniejszym skutkiem ścięgały pozostałe łczatki armii Katolickiej. — Przy rewizyach domowych na dniu wczorajszym w tym mieście odprawionych, zabrano wielką liczbę należących do konłkrypcyi. Dnia dziesiątego mają być wyłani do armii *Reńskiey*, gdzie dnia onegdajszego wyprawiono wielki transport na *Frankfort*. Podobnie środki ulkuteczne zostały w innych miejscach naszego departamentu.

Miałto *Dieft* zostać dotąd w stanie oblężenia. Mucipalność iego jeszcze się tu znajduje. G. *Collaud* nałożył na *Dieft* kontrybucyą z żywności i rzeczy należących do uporządzenia woyłka. Dnia onegdajszego przyprowadzono do więzienia tego miasta czterastu eksprezydentów i profesorów akademii w *Lowanium*, którzy pozostaną

aż do momentu wywiezienia ich do środka krajów Rzpłety. — Kolumny woyłka departamentów połnocnych *Pas-de-Calais*, *la Somme*, i *l'Aisne*, które wyszły na różne części krajów w insurrekcyi będących, powrocily iuz do swoich siedlisk.

z *Hagi* dnia 27. Listopada.

Proklamacya do ludu *Batawskiego* względem odkrytego świeżo spisku przeciw tężażnielmu rzeczy porządkowi, iuz jest publikowana. W przypadku nie doniesienia o łczegulach spisku tego, każdy któremu dowiedziono będzie, iż do niego należał, podpadnie karze śmierci lub więzienia w miarę przewinienia. Tym czasem woyłka spokojność tu panuje, i podeyrzanych względnie aresztują. Wybrana jest także świeżo straż dla ciała prawodawczego z 1. batalionu piechoty, 1. łzwadronu kawaleryi, i 1. oddziału artylleryi łkładająca się, łosem wyciągniona z ogółu woyłka narodowego.

z *Barcellony* dnia 14. Listopada.

Odebraliśmy tu niepomyślną wiadomość, iż *Anglicy* za pomocą przemagających sił opanowali wyspę *Minorkę*. Ten wypadek równie iak oświadczenie *Deja Algierjskiego*, iż wszystkie okręty przychodzące i wychodzące z *Francyi* zabierać będzie, zmniejszą bez wątpienia liczbę kaptrow *Francuskich*.

z *Nowego Jorku* dnia 18. Października.

W terazniejszym położeniu kraju naszego kwelftya, czy z lepszą korzyścią byłoby dla niego wniść w iakie przymierze, czy zostać w osobności, coraz większe sprawa zatargi. Pan *Marshal* tak dołkonale *Francyą* znający, jest tego zdania, iż interesa i dobro łtanów ziednoczonych nie zawisło od przymierza z iakimkolwiek obcym mocarstwem, powstaie więc tym łamym przeciw traktatowi odpornemu i zaczepnemu z *Anglią*, zyczy iednak, aby rząd w czasie wojny użył opieki potęgi morskiej *Brytańskiey*. Utrzymanie równie, iż rząd nasz w każdym zdarzeniu niepodobna, aby mógł w neutralności pozostać, w której nie potrafilby uniknąć przewagi *Francyi* bez narażenia się na utratę praw i łamowładności łwojey, i zstania osadą *Francuską*. Takowe twierdzenie łwoie popiera naysiękniejszymi z łhystoryi wypisami.

z *Peterzburga* dnia 3. Listopada.

Po otrzymaney dymissyi Hrabiego *Strogoun*, Hrabia *Szeremetow* mianowany został od Imperatora łmci Wielkim Podkomorzym. — Vice-Admirał *Kuszelew* w charakterze Admirała, otrzymał urząd vice-prezydenta w collegeum admiralicyi. — Generalowie *Branicki* i *Potocki*, tudzież Generał-Porucznik *Xiążę Sanguszek* i Generał *Malczewski*, abłzeyt odebrali.

z *Brünn* dnia 5. Grudnia.

Nasze naysiękniejsze lify od granic *Tureckich*, mówią o łzczęśliwych postępach *Basmana-Oglu* na *Wołofczyźnie*, rozciągają się on aż do *Krajowa* i w łzędzie mocnych stronników znajduje. Całe okolice poddają się zwycięzcy, w pełnym zaufaniu w iego przyjaznym obeyściu. Woyłka iego zachowują należytą karność i w łzyfko płacą gotowizną.

z *Frankfortu* dnia 27. Listopada.

W kraju *Hessen-Kasselskim* przyłano rozkaz, który zdaie się być poprzednikiem przyszłych sekularyzacyów. Officyaliści Xiążęcy otrzymali zlecenie, aby w łstrzymali wypłacenie czynszów i dochodów z fundacyów duchownych, należących do łewego łtzeu. Mówią iż ten rozkaz gruntuie się na umowie w negocyacyi *Rastadzkiej* ułożoney, iż dobra duchowne na prawym łbrzeu do właścicieli na łewym łbrzeu należące, tym xiążętom przypadną w łndemnizacyi, w których okręgu krajów znajduje się. — W *Aachen* wszyscy mieszkańcy broń oddali, równie iak w *Juliahu*. — W *Erenbreitsteinie* rzeczy doszły do naysiękniejszego stanu. Mało widać łominów, z którychby się dymilo, a mieszkańcy w *Thal* łzukają w łorach łamiałych łorzeni do łożywienia.

z *Raſtad* dnia 28. *Liſtopada*.

D. 22. t. m. Miniſtrowie *Pruscy* podali Legacyi *Francuſkiej* obszerną Notę z powodu obłężenia *Erenbreiſteinu*. Między innemi rzeczami przekładają w niej, iż Rzeczpospolita mając w ſwojej poſſeſſyi *Kehl* i *Kaſſel*, gdyby ieſzcze przez niedopuszczanie żywności pożyłkac miała *Erenbreiſtein*, na ten czas ſzrodki obronne z ſtrony *Niemiec* muſiałyby być pomnożone, co by było skutkiem zgwałcenia wyraźney umowy, i odmieniłoby poſtacię rzeczy w pułnocnych *Niemcach*, któreby przez to doznały nader przeciwny ſwemu beſpieczeńſtwu odmiany. Spodziewają ſię zatem, iż Dyrektoriat uwiadomiony o terazniejszym ſtanie *Erenbreiſteinu* i dalszych jego ſkutkach, ſkloni ſię zapewne do żądań Króla *Jmci*, ażeby ta forteca zoſtła od obłężenia uwolniona, i opatrzona w żywność ſtoſownie do umów wzajemnych etc.

Dnia 29. *Liſtopa*:—Miniſtrowie *Pruscy* podali także Notę Deputacyi *Rzeſzy* pod dniem wczorajszym, względem cła w *Elſleth* i innych opłat, które przy zawarciu pokoju miały być ułożone. Ta Nota kończy ſię w naſtępujących wyrazach: „Lecz w terazniejszym ſtanie idzie tu o rzecz dla całej *Rzeſzy* ważniejszą, mianowicie co ſię tyczy zachowania fortecy *Weſel* za pomocą wyspy *Buderich* i tego kanału. Interes nawet obojga brzegów *Renu*, i ugruntowanie przyjaźnych związków między dwoma narodami, iak najmocniej wymaga dogodzenia żądaniu na prawie i ſprawiedliwości zaſadzonemu.

Dnia 30.—Miniſtrowie *Pruscy* podali legacyi *Francuſkiej* Notę z oświadczeniem, iż żądane zniesienie cła w *Elſleth* nie może należeć do negocjacyow *Raſtadzkich*.
z *Lucerny* dnia 22. *Liſtopada*.

Ob. *Perrochel* Miniſter pełnomocny Rzpłty *Francuſkiej* miał publiczną audyencyą w naſzym Dyrektoracie. G. komenderujący *S. Schauenbourg* i kawaler *Cumano* miniſter *H. J. J. J.* byli na niej przytomni. Ob. *Perrochel* oświadczył, iż jego poſełſtwa miało w celu wzmożenie ſciśle łączących *Francuzów* z *Helwetami*, uczynić nienadwładnym nowy traktat przymierza, i uſtawicznie pomagać jego pożytki. Ma w zamiarze ſzanować ſwobodliwie wszystkie części tego przyjacielskiego ſojuſzu, a nadewszystko dane zawarowanie zupełnej niepodległości *Helwetów*, zawarowanie, którego pierwszy skutek dać ſię czuć w charakterze, którym ieſtem przyzodobiony, i przez moją w ten tu ſwiatyni przytomność. Już nie na przeszłość czy wasze zwracać ſię powinny, ale raczej na ſzanowalne przeznaczenia, iakie bliſka dla *Helwecy* gotuje przyszłość. Teraz *Helwetowie*, którzyby ieſzcze mogli iakich doſwiadczać załow, do naywyższych wznioſła ſię myśli. Pyszni z chwały ſwoiego kraju, z ſwoiego ſzczęſcia ſzczęśliwi, widzieć ich będzie można poſwiecającego ſię oſobistoſć dla ogólnego dobra. A tak Ob. Dyrektorowie, ſwiatło i patriotyzm wszystkich obywateli pomysłne skutki dla waszych uſiłowań i gorliwości dla powszechnego ſzczęſcia.—Ob. *Lahaye* Prezydent odpowiedział: Narod *Francuſki* ieſt naydawniejszy z przyjaźni naſzych. Położenie *Helwecy* i *Francy* okazało wcześniej potrzebę poſtawienia między ich mieszkańcami niemniej licznych iako i częſtych związków, i w ſamej rzeczy tak ściła między nimi iedność, iż bliſko przez trzy wieki widziano woioowników *Helwetów* potykających ſię pod chorągiewkami *Francy*, i dzielących z nimi wojenne tryumfy. Nie dziw więc, iż pomiędzy wszystkimi Narodami Narod *Helwetów* naywiększą dla waszej rewolucyi okazał przychylności. Echo gory *Jura* i *Alpów* odbiła ſilnie odgłos upadku *Baſylii*, a błogoſławieństwa i nieprzeliczone życzenia wolnego i meznego Narodu naydawniej z wami ſprzymierzono, towarzyszyły wielkomysłnym uſiłowaniom *Francuſkiego* ludu ogłaſzającego Narodom zapomniane prawa. I my także obywatele miniſtrze mieliſmy naſze przedziały prac, niebeſpieczeńſtwa i chwały. Tam, u łopu tych łkał poſępnych, które ieżoro obława, tam ieſt to dzięki ſławnemu ſchronieniu, w którym w *Liſtopadzie* 1307. naſi oſwobodziciele przyſięgli ſwoją uwolnić ocyżność. Ta przyſięga Rycerzow, nie była daremną, a po obydwoich wiekach bitew i zwycięstw, niepodległość *Helwecy* zapieczętowana krwią *Winklerow*, *Wolbow*, *Gundolſingow*, i nie przeliczonego innych Bohaterow tłum, powszechnie ſzanowana zoſtła. Cnoty które tych dzieł dekonały, nieznanie gasnąc zaczęły. Naſi oſwobodziciele przekazali ſwemu potomſtwu wolność. Ich naſtępcy tych nauk i przykładow niepomni chcieli panować i mieć ſwoich poddanych, a na wzgardę zaſad naſzey rewolucyi, widziano małą liczbę familiow nazywających ſię całego narodu panami. Stan taki nie mógł trwać długo, i iak tylko odgłos waszej rewolucyi do naſ ſię przedał, dokonali wywrotu kolumnow budowy, której upadek przyſpieszonym ieſzcze zoſtła niezręczna polityka i niedołężnym uſiłowaniom tych, którzy ze ſzkoda ludu mieli

ią łatwo utrzymać. W tych to okolicznościach Rzpłta *Francuſka* uſzczęſliwiając dawne ſwe obowiązki, podała ludowi ſilną rękę dla wydzwignienia go z więzow arystokracji ſzlachty, rzemieſników i kupcow, a dla wſtrzymania rozpalany Demagogow przemocy, była naſzą przewodniczką do poſtawienia nowej konſtytucyi, której zaſadą ieſt wolność, a która połączyła wszystkie famili *Helwetów* członkami, Rzpłty *Francuſkiej* i *Helwetów* są na wieki do wzajemnej przeznaczone przyjaźni i nayściślejszego braterſtwa. Jednakowe zaſady, podobieństwo rządu, wspólność intereſu, iak sama miłość wolności, równy wſtęp do przemocy, wſzyſko naſeſi ku sobie. Oby tym dwóm Rzpłtom pomysłne ſprzysiały loſy, oby w przyszłych wiekach *Francuſi* i *Helwetowie* obok ſiebie obchodzili razem uroczyſtoſci ich wzajemnego przymierza. Takie ſą życzenia które Dyrektoriat *Helwetów* uprasza cię, ażebyś oſwiadczył Dyrektoriatowi Rzpłty *Francuſkiej*, z wyrażeniem niezmiennego przywiązania.

z *Korfu* dnia 2. *Liſtopada*.

Wyspa naſza znajduje ſię w iak naylepszym ſtanie obrony. Kray *Sallichi* należący do *Turkow*, zbuntował ſię przeciwko Baſzy *Ali Janina*; wszyscy mieszkańcy przyjeśli kokardy troykolorowe i poſtawili gwardy Narodowe. Rząd *Francuſki* w *Coſu* doſtarczył im broń, proch, armat, kul, i dwie barykady piſtrow.—Maſtafa Baſza *Delwino*, również łobie poſtąpił i zoſtł Generalem *Francuſkim*. Kray *Burinto* poſzedł za tym przykładem. Wszystkie te mieſca mogą doſtarczyć żywności do *Korfu*, które ma na kilka lat zboża. Inſurrekcyja doſzła do pułwyspy *Provere* oddzielonej od lądu kanałem zrobionym przez cztery dni i cztery noce. Jeſt to teraz wyspa odłączona od *Mangoni*, aż do *Agripidia*, dobrze ufortyfikowana.—Wszystkie armaty po umocnieniu *Ankony* zoſtaly, zawieziono do *Korfu* i do innych wyſp. Przez terytorium *Greckie* 400. mułow przewozi artylleryą na naywyższe gory.—Wszyscy mieszkańcy zdają ſię być przygotowani do odzyskania wolności, i oſiarują ſwoie uſługi. Sama naſza wyspa doſtarcza 30 tyſięcy ochotników (wypis z monitora.)

z *Rzymu* dnia 13. *Liſtopada*.

Sławny *Picini* nauczyciel *Payslego*, przybył tu z *Neapolu* ſwoicy ocyżny, zjadł iak mowił zoſtł wyprzedzonym za ſwoie polityczne zdania. Inni domyſlają ſię, iż raczej nędza przymusiła tego ſtarca do przedſiewzięcia tej podróży, dla ſzukania lpoſobu do życia. *Picini* w r. 1791. używał znacznego dochodu; miał 6. tyſięcy liwrow roczney pensyi od króla *Francuſkiego*, 3 tyſięce z opłaty *Paryſkiej*, i 2100. liwrow procentu z lumy umieszczony w banku. Lecz z tego wszystkiego nie odbierał nic od r. 1793. przyszedł do naywiększego uboſtwa. Ob. *Reboul* naypierwszy agent ſkarbowy przełożył ſpiesznie komiſſy *Francuſkiej* ſmutny ſtan tego ſtarca, i wyrobił ſobie pozwolenie, ażeby z dochodow dobr Narodowych przywiązanych do akademii *Francuſkiej* w *Rzymie*, mógł mu dać potrzebne wsparcie na odprawienie podróży do *Paryża*.—Niektórzy ſzanowni obywatele *Rzymu* przedſiewzięli uczynić ſkładkę dla poſtawienia katedry prawa powszechnego krajowego. Pierwszym nauczycielem obrony w tej mierze zoſtł *Mario Pagano*, znany z wielu piſm uczony, wygnany z krajow *Neapolitańskich*. Na wezwanie ſiebie przez miniſtra wewnętrznego do katedry z przyłączoną pensją, odpisał w naſtępującym ſposobie: „Oświadczam tobie obywatelu i towarzyszuw patriotom, moją nayczuſzszą wdzięczność, lecz oświadczam razem, iż za uſługi moje żaden pensyi i nadgrody, ani przywileju moſe aniżdam. W tym ſamym znajduję iuż nadgrode, kiedy ocyżnie moiey ſłużby zdołam, prace zaś dla ludzkości poſwiecone nie ſąz naymilszą dla ſerca czulego pociechą? Chociaż ogolony ieſtem z urzędow moich i majątku, wſzelako uſiłem go z ſobą tyle, iż moſe z niego wyżyć, i wykrzyknąć z owym dawnym mędrcom: *Tylko chleba i wody*. „A *Jowiſz ſam* nie ieſt od naſzczęſliwym. Takie poſtepki prawdziwych republikanow więcej zaſzczytu przynoſzą, iak to odnieſionych zwycięſt.

z *Liwna* dnia 20. *Liſtopada*.

Elkadra *Angiełſka* z 12 okrętow liniowych złożona, poſtrzeżoną była w tych dniach przed ſtanowiſkami *Korſyki*. Domyſlają ſię, iż to ieſt elkadra *Nelsona* wraz z elkadra *Portugałſką*, które ſię pokazały przed *Neapolem* d. 5. t. m. Powszechnie mniemanie ieſt, iż *Anglicy* chcą na nowo przedſiewziąć zawoiewanie *Korſyki*. Załogi tey wyspy mocno ſię obſtaliły tak przez oddalenie ſię dwiſzy *G. Faubois*, który ſię przyłączył do wyprawy *G. Buonaparte*, iakoteż przez wyjazd trzech tyſięcy ludzi, którzy niedawno wypłyneli z *Baſtii*, a którzy zdają ſię być do *Maly* przeznaczeni.—*Liſty* z *Baſtii* donoszą, iż te poſłki ſzczęſliwie do ſwego przeznaczenia doſzły.

z *Wenecyi* dnia 24. *Liſtopada*.

Donoszą z *Preveſa*, iż General *Francuſki* *Chabot* d. 10. Października ogłoſił proklamacyą wyzwaiać *Greckow* do powſtania przeciwko *Porcie* i złączenia ſię z nim, lecz tylko mieszkańcy *Armatolo* ſklonili ſię na ſtronę *Francuzow*. Uwiadomiony o tym Baſza *Janina* przybył we 12. tyſięcy ludzi, uderzył na *Francuzow* i na ich ſtronników w *Preveſa*, i po mocney bitwie odebrał to miaſto.

Od granic *Włoſkich* dnia 24. *Liſtopada*.

Nieuſlają tu dotąd liczne przechody woylek *Francuſkich* z *Szwajcaryi*. Większa ich część pomyka ſię ku południowey ſtronie *Włoch*. *G. Championnet* wyiechał w tych dniach do *Rzymu*. Zda ſię być rzeczą pewną, iż ten General obejmie naywyższą komendę armii zgromadzającej ſię ku granicom *Neapolu*.

Od granic *Auſtryackich* dnia 24. *Liſtopada*.

Z *Konſtantynopola* rozmaite mamy donieſienia, ale te żadney na ſobie cechy urzędowości nie mają. Tak np. iż Baſza *Damaszk* w *Syryi* na czele 100.000. ludzi w pełnym marſzu ieſt przeciw *Francuzom* w *Egipcie*, i że miał iuż przybyć w okolice *Suez*. Baſza *Kairu* i *Murat Bey* z wyſzego *Egiptu* także ieſt w marſzu, gdy tym czasem liczne pokolenia *Beduinow* ku zachodowi z ſtrony *Alexandryi* natrzec mają. Tym ſpoſobem *Buonaparte* ma być atakowany we wszystkich punktach, częſć ſłoty *Roſſyſko-Tureckiej* uſiłować będzie wyſadzić woylek między *Alexandryą* i *Rozettą*. Potęga *Francuſka* za ſwoim do *Egiptu* przybyciem, ſkladała ſię z 24.000. woylek lądowego, 14.250. maytkow i 1526. chorych.—Inne wiadomości głoſzą, iż za nałożonym wielkim podatkiem w *Kairze*, mieszkańcy tego miaſta podnieśli bunt. General *Berthier* miał być zabitym, a 40. do 50. officerow wraz z nim na uſmierzenie rozruchu wyſłanych zamordowanych zoſtalo. W czasie tymże inſurrekcyi zdobyli zamek *Kairu*, a potom mieli natrzec na *Francuzow* po kwaterych rozłożonych i do 500 ich wyrzneli. General *Deſſaix* wyſłany przeciw ciągnącemu *Murat* *Beyowi* porażonym zoſtł i ſam poległ.—Nakoniec dla zakonczenia całej tey hiſtoryi, odnawiają niektórzy dawną pogłotkę, iakoby ſam General *Buonaparte* zabity zoſtł.

Konſul *Francuſki* Ob. *Jean Bon-St-André*, od niedawnego czasu przeprowadzony był z zamku ſiedmiu wiez do zamku azjatyckiego nad czarnym morzem. Mowią iż Ob. *Ruffin* domagał ſię uſilnie u *Porty*, ażeby nie był zamkniętym w iednym mieſcu z tym Konſulem przekonany iż układał projekt inſurrekcyi w portach *Lewantſkich*, z czego czynią domyſły, iż Ob. *Ruffin* lęka ſię być do tegoż olkarkzenia wciągniętym. Jeſt także rzeczą podobną do prawdy, iż *Porta* ma zamiar trzymania w oſobnym mieſcu Ob. *Jean Bon-St-André* dla łatwiejszego ſobie ziednania wiadomości względem konſpiracyi o którą ieſt olkarkzony.

OBWIESZCZENIE.

Liczne wynikiły dotąd nieprzyzwoitoſci zjad, że różne domy w tym mieſcie między wiela podzielone są właścnikami, z których każdy na mocy Prawa łobie ſużącego częſcią ſwoją, podług ſwey woli dotąd rozrządzał, onę przedawał, zamieniał, zaſtawiał.—Zatem Nayiaſ: Król *Jmci* iako terazniſzy Monarcha poſtawiał, ażeby takowe podziały odąd w poſwieczności mieſca nie miały, a przytym gdy ipoſob używania Prawa bliſkości (*Juris retractus*) w nierozdzielnym z tym przedmiotem zoſtali związku, różne oraz przepisac raczył warunki, które do powszechney podają ſię wiadomości, i ściſłego zachowania wszystkich terazniſzych i przyszłych domow tuteſzych właścicielow.

1.) Bez piſmiennego zezwolenia Magiſtratu *Policeyi* i wyraźnego konſensu woylekowy i ekonomiczney Kamery, paſara, tudzież inſze wszelkie większe lub mniejsze domy, teraz w dziedziſtwie iednego właścnika będące, odąd podzielone być nie mają; a przeto żadne kupno, czyli inſza iakakolwiek bądź tranzakcyja, do takowey alienacyi iedney części nieruchomości dająca, przez którą nieruchomość na kilka części podzieloną być ma, w Magiſtracie poſwiadczoną nie będzie. Takoz nie muiny żaden dom, przez Teſtament lub inſze oſtateczne rozrządzenie różnym oſobom zapisany być nie powinien w takim ipoſobie, iżby na pewne części między kilka ſukceſorami lub legatariuſzami był podzielony, bowiem Magiſtrat *Sprawiedliwości* z takowey oſtatecznej rozrządzenia tytułu dziedzictwa względem iedney tylko części domu nikomu nie przyzna.

2.) Nie będzie iednak poczytano za takowe zaſtkowanie, gdy dom lub place ſame przez ſię poiedynczoſć czyniące, tu i owdzie do większych pałacow należące, tudzież gdy zbior oddzielnych wielki ogół ſkładających domow, iak naprzykład *Domackie*, na części podzielony i poiedynczoſć przedany będzie, lub też przez iakie inſze rozrządzenie częściami do cudzych własności przejdzie. Wſzakże ninieyſza uſtawa bynajmiej także do attineney czyli przyległoſci domow, iako to ogrodow, rol, łąk, etc. tym czasem ſciągać ſię nie ma.

3.) Dla przywrocenia do całkowitoſci części pałacow lub domow między kilka właścnikami podzielonych, używana być ma bliſkoſć *ex Jure congrui*, to ieſt: że w przypadku przedaży iedney części domu czyli to od ręki, lub drogą ſubſtancyi, właściciel drugiey lub kilku części moceć będzie równą z inſzym obcym oſiarując wartość, i przytym przez nabywcę poddać ſię warunkom, takowey obcą oſobę względem nabytey części kupić.

4.) A przeto Magiſtrat *Sprawiedliwości* przed reboracyą częſtkowey tego gatunku przedaży, inſzych ieżeli iako te będą wſpółwłaſcicielow domu o naſtapieney przedaży uwiadomi, i onym przeciag czasu wyznać, w którym względem wspomnianego Prawa *retractus* oſwiadczyć ſię będą powinni. Gdy czas ten bezuſkutecznie upłynie, togoz Prawa do oddalenia obcego nabywcy daley uſtawie nie będą mogli.

5.) Takowe oſzyſkanie *ex Jure congrui* tylko przy iſtoney przedaży, ale bynajmiej przy inſzym rodzaju alienacyi mieyſce mieć może, wſzelka zaś windykacyja zaſadzająca ſię na prawie *retractus gentilitatis* zwanym, to ieſt: iakoby przedana nieruchomość przez kilkoro pokoleń była własnością famili, równie iako i prawo ſukcedzictwa (*Jus vicinitatis*) zupełne odtać uchylać ſię; bowiem używane czasem tego rodzaju windykacye, tylko na zagranicznych w tym kraju dawniej przyeſtich zaſadzają ſię Prawach, takowa zaś wolność nabywania tuteſznych gruntow obcym nadana, ſzacunek onych podwyżſzając, dla mieszkańców tuteſznych pożyteczną będzie.—w *Warszawie* dnia 26. ſbrisa 1798.

Krókewſka Południowa-Pruſka Regencyja.

DE METRA.

DONIESIENIA.

W Dworku *JP. Kwieciński* nad Wiſłą, znajduje ſię do ſprzedania Imbir przedni *Chiński* w cukrze ſmażony, oraz piwo *Porter* ſwieży w butelkach niedawno z *Gdańſka* ſprowadzone.

Sławne pigułki na wygubienie ſzczurów i myſzy, doſtać można u *P. Krebsowey* w kamienicy *Szubałſkich* No. 172 proſto krzywego koła, ſoik po zł. 2. Tak *P. Krebsowa* poſiada ſekret wywabienia plam z łukna i iedwabnych lub innych iakichkolwiek materii.